

Takaisin pintaan

Ohjaajan sana

Juan Reina

Tämä elokuvaprojekti käynnistyi jo toukokuussa 2010, kun luolasukeltajat Janne Suhonen ja Antti Apunen lähestyivät meitä kirjansa Sukellus pimeyteen tiimoilta. Kirja kertoo Budapestin alla sijaitsevan valtavan luolaverkoston tutkimisesta ja antaa perustietoa luolasukelluksesta. Teos teki minuun suuren vaikutuksen ja halusin alkaa etsiä aiheesta lisätietoa. Sain huomata, että luolasukeltajat, kuten astronautitkin, ovat viimeisiä todellisia tutkimusmatkailijoita maailmassa. Syvissä luolissa toimiminen on täysin riippuvainen ihmisen ponnistelusta, sillä GPS:n tai minkään muun teknisen laitteen kantavuus ei niihin yletä. Laji on yksi vaarallisimmista maailmassa, joten niin fyysiset kuin henkisetkin varotoimenpiteet ovat avainasemassa sukellusten valmisteluissa. Mitä enemmän perehdyin aiheeseen, sitä varmemmaksi tulin siitä, että aiheesta saisi voimakkaan tarinan.

Minua kiehtoi erityisesti lajin psykologinen puoli. Kuinka pitkälle kunnianhimo ajaa ihmistä, kuinka paljon ihminen on valmis uhraamaan saavuttaakseen tavoitteensa, ja mikä yhteinen tekijä löytyy heiltä, jotka ovat valmiita uhraamaan jopa terveytensä haaveidensa toteuttamiseksi. Näistä asioista koostuu tarinan kantava voima.

Jannen ja Antin kautta löysimme ryhmän, jonka päämääränä oli rikkoo luolasukelluksen maailmanennätys. Tästä oli tarkoitus muodostua tarinamme punainen lanka. Norjassa helmikuussa 2014 tapahtunut sukellusonnettomuus muutti kuitenkin elokuvan rakenteen, vaikka tematiikka pysyikin samana. Operaatio oli ainutlaatuinen maailmassa ja koin, että on tärkeää saada se taltioitua.

Sisimmiltään Takaisin pintaan on tarina pelastusryhmän ainutlaatuisesta ystävydestä, heidän pyyteettömästä toiminnasta sekä taistelusta henkistä taakkaa vastaan operaatiosta selvitäkseen. Ystävien hakeminen kotiin hinnalla millä hyvänsä on mielestäni sankarillista, mutta tarina itsessään sitäkin moniulotteisempi: miten vahvaa ystävien välinen luottamus ja kunnioitus voi parhaimmillaan olla?